

170 75

Utdrag af domboken hål-
len vid lagtima Høste-
tinget med Svartlösa hä-
rad i tingsstället Fittja
den 17 September 1895.

§ 110.

J. D. Vid nyvarop till fortsatt handläggning
af det till förra tinget instända, under
§ 117 i då förda dombok antecknade må-
let mellan Lokomotivputsaren Frans
Vilhelm Sundell vid Örstadal i Brän-
kyrka socken, kårande, och hans hustru
Augusta Mathilda Sundell, född Karls-
son, svarande, angående äktenskapskil-
nad, instälde sig allmest kåranden
hvaromot svaranden icke lät sig af-
håra, i anledning hvaraf kronolänsmän-
nen E. O. Örnheim såsom allmän åkla-
gare yrkade svarandens fällande till
färsntna vitet.

Kåranden anhåll härpå om vitt-
nesförhör med för sådant ändamål
instända Enkan Eva Brita Nyström
och Aug. Lödemarck från Fredsberg
N: 2 i Bränkyrka socken samt Hellda
Sörnblom från Stockholm, i hvilka
ågått vittnesstämning, som med åtsk-
nadt delgifningsbevis svar så lydande:

Stämning

På begäran

För fattigdoms fri
från affgift

Lokomotivputsaren F. W. Sundell

Utdrag af Domboken hål-
len vid lagtima Höste-
tinget med Svartlösa hä-
rad å tingsstället Fittja
den 17 September 1895.

S. D. Wid upprop till fortsatt handläggning
af det till förra tinget instämnda under
§ 117 i då förda dombok antecknade må-
let mellan Lokomotivputsaren Frans
Vilhelm Lundell vid Årstadal i Brän-
kyrka socken, käreande, och hans hustru
Augusta Mathilda Lundell, född Karls-
son, svarande, angående äktenskapsskil-
nad, instälde sig allenast käranden
hvaremot svaranden icke lät sig af-
höra, i anledning hvaraf kronolänsman-
nen C. A. Arnheim såsom allman åkla-
gare yrkade svarandens fällande till
försutna vitet.

Käranden anhöll härefter om vitt-
nesförhör med för sådant ändamål
instämnda Enkan Eva Brita Nytröm
och Aug. Södermark från Fredsborg
No 2 i Bränkyrka socken samt Hilda
Törnblom från Stockholm, å hvilka
ågått vittnesstämning, som med åteck-
nadt delgifningsbevis var så lydande.

"Stämning

På begäran

*För fattigdom fri
från afgift*

Lokomotivputsaren F. W. Lundell

af Lokomotivputsaren Frans Vilhelm Lundell kallas och stämmas härmed enkan Eva Brita Nyström och Aug. Södermark, båda vid Fredsborg No 2 i Bränkyrka socken, samt arbeterskan Hilda Törnblom, Bränkyrkogatan 171 i Stockholm, att sig inställa inför Svartlösa häradsrätt i tingshuset vid Fittja å andra rättegångsdagen af instundande höstetning, hvilken dag blifver tisdagen den 17 innevarande september för att såsom vittnen höras i mål emellan bemälde Lundell och hans hustru angående skilnad till säng och säte; skolan- de stämningen vid laga påföljd hör- sammas. Liljeholmen den 10 Sept. 1895.

Å Herr Domhafvandens vägnar:

C. A. Arnheim

Omstående stämning hafva vi denna dag i laga ordning delgifvit Enkan Efva Brita Nyström vid Fridsborg No 2, betyga

Liljeholmen den 15. Sept 1895.

P. A. Johansson. F. G: Wickberg.

Stämningmännen

Omstående stämning hafva vi denna dag i laga ordning delgifvit omförmälde Aug. Södermark vid Fredsborg No 2

betyga

Liljeholmen den 15 Sept. 1895.

P. A. Johansson F. G. Wickberg.

Stämningmännen

Häraf erhållit behörig del erkännes Sthlm den 16 Sept. 1895.

Hilda Törnblom.

Bevittna

P. A. Johansson

Stämningssman."

Vid upprop af vittnena kom endast Hilda Törnblom tillstädes, i anledning hvaraf Arnheim å Södermark och enkan Nyström yrkade ansvar för utevaran.

Då jäf emot vittnet Törnblom icke kunde utrönas, fick hon, dock med svaranden öppen lemnad jäfsrätt aflägga vittneseden samt om dess vigt och medförande förbindelse mottaga erinran, hvarefter hon hördes och berättade: att vittnet, som var personligen bekant med makarne Lundell, varit på besök hos dem några dagar efter jul förlidet år, att vittnet dervid en qväll iakttagit, att makarne varit osams, men icke hört, hvarom de talat; att sva-

randen följande dag på aftonen egen-
villigt och utan att kändaren någon
gång, så vidt vittnet kommat höra, upp-
manat svaranden dertill, gått från hem-
met och begifvit sig till sin moder; att
vittnet någon tid stannat kvar i ma-
karnes hem för att se om deras nio må-
naders gamla barn; att svaranden icke
sedan kommit tillbaka, under det vitte-
net varit der; att onakarne icke fönt
 varit äro samt att svaranden ibland
 brukat "gå på sammankamster" med
 sin moder.

Vittnesmålet utreddes för och vid-
kändes af vittnet, som för sin inställe-
lse åskade ersättning med åtta kronor
och förpligtades kändaren, som vittnets
hörande präkallat att till henne förskotts-
vis utgifva nämnda belopp jemte lösen
för transsumt af Häreads Rätters beslut
här om, darest sådant för ersättnings-
utbekommande ^(skulle) erfardras.

Sedan härefter kändaren åskat an-
stånd med målet till nästa ting för
att höra de utblifna vittnena, förstå-
digades, att yttrande skulle meddelas
vid tingets slut.

Längre fram på dagen förträdde

ånyo kändaren, åtföljd af fönt anför-
mälda vittnet. Södermark samt an-
höll, att målet måtte till fortsatt hand-
läggning försetas och, sedan Häreads
Rätten hertill kommat bifall, och an-
tecknadt blifvit, att svaranden och
tadt förnyadt utrop icke lät sig
afhåra, fick Södermark, med hvil-
ken kändaren åskade vittnesförhör,
då jäf emot honom ej kunde ut-
rönas, med svaranden likväl öp-
pen komnad jäfvrätt aflägga vitt-
nesorden, för missbruk hvaraf han
varnades, hvarefter han hördes och
anfärde, att vittnet hade sig bekant
att, sedan svaranden kommat känd-
randen, han om nätterna varit till-
samman med manspersoner.

Vittnesmålet utreddes för och
vidkändes af vittnet, som för sin
inställelse åskade ersättning med
åtta kronor; och förpligtades känd-
aren, som vittnets hörande präkallat,
att till ^{vittnet} honom förskottsvis utgifva
nämnda belopp jemte lösen för trans-
sumt af Häreads Rätters beslut här-
om, darest sådant för ersättnings-
utbekommande skulle erfardras.

randen följande dag på aftonen egen-
villigt och utan att kändanden någon
gång, så vidt vittnet kunnat höra, upp-
manat svaranden dertill, gått från hem-
met och begifvit sig till sin moder; att
vittnet någon tid stannat qvar i ma-
karnes hem för att se om deras nio må-
naders gamla barn; att svaranden icke
sedan kommit tillbaka, under det vitt-
net varit der, att makarne icke förut
varit oense samt att svaranden ibland
brukat "gå på sammankomster" med
sin moder.

Vittnesmålet upprepades för och vid
kändes af vittnet, som för sin inställe-
se äskade ersättning med åtta kronor
och förpligtades kändanden, som vittnets
hörande påkallat att till henne förskatts-
vis utgifva nämnda belopp jemte lösen
för transumt af Härads Rättens beslut
härom, derest sådant för ersättningens
utbekommande

skulle
erfordras//.

Sedan härefter kändanden äskat an-
stånd med målet till nästa ting för
att höra de uteblifna vittnena, förstän-
digades, att yttrande skulle meddelas
vid tingets slut.

Längre fram på dagen företrädde

ånyo kändanden åtföljd af förut omför-
mälda vittnet Södermark samt an-
höll att målet måtte till fortsatt hand-
läggning företagas och sedan Härads
Rätten härtill lemnat bifall och an-
tecknad blifvit, att svaranden oak-
tadt förnyadt upprop icke lät sig
afhörå, fick Södermark, med hvil-
ken kändanden äskade vittnesförhör,
då jäf emot honom ej kunde ut-
rönas, med svaranden likväl öp-
pen lemnad jäfsrätt aflägga vitt-
neseden, för missbruk hvaraf han
varnades, hvarefter han hördes och
anförde, att vittnet hade sig bekant
att, sedan svaranden lemnat kä-
randen, hon om natterna varit till
sammans med manspersner.

Vittnesmålet upprepades för och
vidkändes af vittnet, som för sin
inställele äskade ersättning med
åtta kronor; och förpligtades kändan-
den, som vittnets hörande påkallat,
att till honom

vittnet

förskattsvis utgifva

nämnda belopp jemte lösen för tran-
sumt af Härads Rättens beslut här-
om, derest sådant för ersättningens
utbekommande skulle erfordras.

Då vidare ej förskam förständigades,
att yttrands skulle meddelas vid ting.
ets slut.

Å sista rättegångsdagen den 21 No-
vember 1895 afsades följande
Beslut.

Emte det svaranden får sin för-
fallolösa utsevaro från detta ting fälles
att utgifva försentna vitet tio kronor
till båda färdshing mellan kranen
och åklagaren Erlano Länsmannen
Åmheim, utsätter Hæradets Rätten, som
frändes vill yttra sig om påföljden
för vittnena Nyrström och Löder^{mogke}
utblifvande vid utropet, med bifall
till kârändens uppvisningsanbållan må-
let att åter förskamma i andra rätte-
gångsdagen af nästa i Hæradet infallan-
de lagtima vinterting, då parterna
skola tillstädeskammas, kâranden vid
äfventyr att målet kan i befintligt
skick till afgörande förstagas och sva-
randen beredd att yttra sig om jäf-
snat vittnena Tornblom och Löder-
mark; och har kâranden att i god tid
före tinget lagligen instämna
vittnet Nyrström, i händelse han
vill sig af hennes kârands begag-

na.

Samt afvan

På Hæradets Rätters vägnar.
Nyrström

Då vidare ej förekom förständigades att yttrande skulle meddelas vid tingets slut.

Å sista rättegångsdagen den 21 November 1895 afsades följande

Beslut.

Jemte det svaranden för sin förfallslösa utevaro från detta ting fälles att utgifva försutna vitet tio kronor till lika fördelning mellan kronan och åklagaren Kronolänsmannen Arnheim, utsätter Härads Rätten, som framdeles vill yttra sig om påföljden för vittnena Nyströms och Söder

uteblifvande vid uppropet, med bifall till kärandens uppskofsanhållan målet att åter förekomma å andra rättegångsdagen af nästa i Häradet infallande lagtima vinterling, då parterna skola tillstädeskomma, käranden vid äfventyr att målet kan i befintligt skick till afgörande företagas och svaranden beredd att yttra sig om jäf emot vittnena Törnblom och Södermark; och har käranden att i god tid före tinget lagligen instämma vittnet Nyström, i händelse han vill sig af hennes hörande begag-

na.

Som ofvan

/ På Härads Rättens vägnar:

Uppström

-marks